

כ"א כסלו, תש"ע
8 דצמבר, 2009
סימוכין: לש/2006/22219

בענין: הקובלנה נגד ד"ר לילה גולדמן

צו לפי סעיף 45 לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש) תשל"ט – 1979

בקובלנה מיום 7.1.08 שהוגשה ע"י המשנה למנכ"ל משרד הבריאות נגד ד"ר לילה גולדמן (להלן הנקבלת) יוחסה לה התנהגות שאינה הולמת מורשה לרפואת שיניים (סעיף 45 (1) לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש) תשל"ט – 1979 (להלן הפקודה)).

ההתנהגות הבלתי הולמת המיוחסת לנקבלת התבטאה (ועדיין מתבטאת) בהתעלמותה לאורך זמן מפניות חוזרות ונשנות של רשויות משרד הבריאות אליה. סיבת הפניות היא רצון לקבל נתונים על תלונות שהוגשו נגד הנקבלת בשל מתן טפול פגום למטופליה. הפניה הראשונה נעשתה ב- 27.3.07 מאז ועד לסוף נובמבר אותה שנה נעשו עוד שש פניות (!) בתווך הואילה הנקבלת להודיע למשרד הבריאות שנדרשים לה עוד מספר שבועות כדי להגיב, ואולם לא היה זה אלא נסיון להרוויח זמן שהרי לא היה לו המשך, ולא עמד מאחוריו דבר.

הקובלנה המקורית תוקנה ב- 7.6.09. נאמר בה שהתלונה שהוגשה ע"י מטופליה של הנקבלת מתייחסת לטפולים אורטודנטיים שניתנו לשלוש בנותיה של המתלוננת. הנקבלת קיבלה עבור הטפולים סכום של 21,000 ₪ ואולם הטיפולים עצמם לא הושלמו. אליבא דקובלנה "חלה החמרה במצב הבריאותי של הבנות". המתלוננת ביקשה מהנקבלת את החומר הרפואי הרלבנטי ואולם היא לא נענתה גם לפניות אלו.

בקובלנה מתוקנת זו יוחסה לנקבלת רשלנות חמורה (סעיף 45 (3) לפקודה), בנוסף לאישום המקורי של התנהגות שאינה הולמת.

עם קבלת הקובלנה מינה שר הבריאות ועדה לפי סעיף 47 לפקודה. על הועדה הוטל לשמוע את שיש לנקבלת לאמר, לרכז את החומר כולו, ולהגיש אליו את המלצותיה.

הועדה חשה עצמה כפי שנראים הדברים, חסרת אונים, בדומה לתחושותיהם של רשויות הבריאות שהיו בבחינת פונים ואין נענים. הנקבלת לא הגיבה לדבר, ובהעדר נתונים מדויקים על הטפול שניתן, קשה לברר את כל הסובב אותו.

לא צריך להכביר מילים כדי לתאר את תחושותיה הקשות של המתלוננת. במכתבה למשרד הבריאות שהתקבל ב- 2007) היא מספרת שנוכח הטפול הכושל בבנותיה היא ביקשה לנטוש את

הנקבלת ולפנות לקבלת טיפול במקום אחר. היא פנתה למרפאה בה "הרופא איבחן נזק קשה", ואולם, כך כותבת המתלוננת "אני לא מצליחה לאתר את הרופאה בכדי שתשלח לי את התיק הרפואי". במרי לבה היא פנתה למשרד הבריאות כדי שהלה ינחה אותה "מה אני אעשה בנדון אבקש עזרה והכוונה".

הועדה ניסתה להניע את הנוגעים בדבר לבחון את טיב הטיפול ולגבש קובלנה שיש בה נתונים על טפול רשלני, ככל שהיה בזה, ואולם ללא הועיל. שום מידה של פניות לא היה די כדי בה להניע את הנקבלת להגיב תגובה כלשהי.

לא זו אף זו, הקובל הודיע לוועדה שהגיעו למשרד הבריאות עוד שבע תלונות (!) של מטופלים על ידי הנקבלת שקבלו על תקלות בטיפול. לכך יש להוסיף שבהליך משמעותי שהתקיים בעבר נגד הנקבלת הותלה רשיונה לחדשים.

די בעובדה שהנקבלת איננה מכירה את הלכות ההתנהגות המקובלות הנדרשות מכל אדם באשר הוא, וכי כאדם וכרופאה היא אוטמת אוזניה ופיה משלמזע מה נטען נגדה, ומלהשמיע את דבריה, כדי להגיע למסקנה שמדובר בפגע רע, שנוקו לזולת יכול להיות מרובה.

רופא שאיננו מבין שחלה עליו חובה לספק למטופליו מידע על הטיפול שניתן להם, כדי שיוכלו להוועץ ברופא אחר אם לשם קבלת חו"ד, אם לשם טפול, ורופא שאיננו מגיב לאורך שנים לפניות מטופליו ולפניות רשויות הבריאות, איננו ראוי להמשיך ולשאת בהיתר לעסוק ברפואה. זוהי איננה רק תגובה להתנהגות הבלתי אנושית והבלתי רפואית שתוארה לעיל, אלא גם (ואולי בעיקר) בשל הסכנה לצבור מרופא שאינו מוכן לידע איש, (לא את המטופלת ולא את רשויות הבריאות) בפעילותו.

ועדת המשמעת הגישה לשר הבריאות דו"ח לפי הוראות סעיף 48 (ג) לפקודה. חברי הועדה נחלקו בדעותיהם בענין הענישה המשמעתית שראוי לנקוט בה כלפי הנקבלת. הרוב סבר שהתלית הרשיון לשנה היא הענישה הראויה. המיעוט שבוטא ע"י נציג הסתדרות רופאי השיניים סבר שיש לשלול את רשיון הנקבלת לצמיתות.

בחוות דעתו המיעוט נאמר שהברור והקביעה בשאלה אם רופא גרס, שלא לצורך, נזק למטופל, יכולה להעשות רק לאחר שכל הנתונים הנדרשים נחשפו ונמסרו לבודקים. ושואל חבר הועדה: "ומה כאשר הרופא מונע כל בדיקה מקצועית? ... האם קיים אמצעי משמעת מיומנות הרופא ומהי חובת הצבור במקרה זה? דעתו של חבר ועדה זו היא ש"כל עוד הרופא מסרב להציג את הדברים לביקורת אוביקטיבית יש להעדיף את טובת הצבור ולמנוע ממנו לגרום נזק נוסף. לדעתו אין מוצא אלא להמליץ על התליית הרשיון לצמיתות.

נראית לי דעת המיעוט מדעת הרוב. עסקינן ברופאה שכמוה כנושאת שלט ועליו כתוב: אני מטפלת בחולים, ובתור שכזאת אצור בקרבי כל המידע הדרוש כדי לקבוע אם גרמתי לנזק. חרף

זאת ידעו כל באי שער עולם שלא אחשוף דבר, לא אמסור מידע ולא אענה לאף שאלה שתופנה אלי
גם אם יש בת צורך לשם תיקון חמעות.

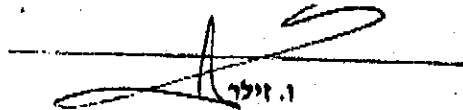
נושאת שלט כזה היא כפי שכבר אמרתי פגע רע, ואסור לאפשר לו להמשיך ולטפל בבני אדם.

אני מורה על ביטול מיידי של רשיון הנקבלת.

היה ויחיו בעתיד נסיבות מחן יסיקו המופקדים על הענקת רשיונות, שצעדים שנקטו יבטיחו
באופן סביר את הפסקתה של התעללות כזו של רופא בגורמות מקובלות, בנימוסים שבין חבריות,
ובמילוי חובות מינימליות למטופלים, והיה והיא תמסור את כל המידע שנדרש אודות הטיפול
(השובב אותו שחיה נתנה למטופלים, לא תהיה כמובן מניעת לשקול הענקת רשיון מחדש בתנאים
ובמגבלות בחן מעניקים רשיונות חדשים.

17.12.09

ניתן חיום

נשיא (בדימוס) של ביהמ"ש המחוזי בירושלים